

SALUT

Queixes al CatSalut per retards en reconstruccions mamàries, una a Reus

Demores en la intervenció quan aquesta no es realitza en el mateix acte que la mastectomia han generat 25 reclamacions entre gener i juliol a Catalunya

Mónica Pérez

L'Hospital Sant Joan és un de la mitja dotzena de centres catalans on el problema de les llistes d'espera ha generat, entre l'1 de gener i el 31 de juliol d'aquest 2017, reclamacions al CatSalut derivades del temps d'espera per una reconstrucció mamària després d'una mastectomia. En total, i tal com queda reflectit en la resposta a una pregunta parlamentària del passat 24 d'octubre, formulada pel diputat de Ciutadans Jorge Soler i adreçada al conseller de Salut, Toni Comín, han estat 25 les queixes formalitzades al global del territori —«segons la cerca específica, centre per centre, que s'ha dut a terme des de la unitat de Llistes d'Espera del CatSalut»— per la demora d'intervenció quirúrgica en aquest àmbit.

De les 25 reclamacions, 10 són a casos de l'Hospital Josep Tru-

eta, 4 l'Hospital de Mataró, 5 a l'Hospital de Sabadell, 4 a l'Hospital de Terrassa i una d'única a l'Hospital Mútua de Terrassa i al Sant Joan. La cerca a què fa referència Comín no ha pogut comptabilitzar hipotètiques queixes a l'Hospital de Bellvitge, on «a data de 31 de març constaven un total de 139 pacients en llista d'espe-

■ Un Informe de la Societat Catalana de Cirurgia Plàstica alerta de la taxa baixa de cirurgians

ra per a reconstrucció mamària derivada de mastectomia». En la mateixa resposta, el conseller de Salut aclareix que «actualment, a la majoria de centres, la reconstrucció mamària es realitza en el mateix acte quirúrgic en què es fa la mastectomia». De vegades, però, no és així, i es practica una

reconstrucció «diferida», com les que han donat lloc a aquestes 25 queixes repartides en sis centres. Entre ells l'Hospital Sant Joan, un centre punter en la qüestió oncològica —el Pla Estratègic sanitari 2016-2020 del Camp de Tarragona l'ubica com a referent d'aquest camp— i que no és aliè a les conseqüències de l'acumulació de pacients en espera al sistema sanitari per a tractaments que se'n deriven.

Oferir servei a altres centres

Precisament a principis d'abril, un informe elaborat per la Societat Catalana de Cirurgia Plàstica Reparadora i Estètica (SCCPRE) sobre la situació de la cirurgia plàstica als hospitals públics de Catalunya alertava de la «manca d'aquest tipus d'especialistes al territori», on apuntava una taxa de 0,09 cirurgians plàstics per cada 10.000 habitants.

OLIVA MOLET

Una imatge d'arxiu de l'exterior de l'Hospital Sant Joan.

Sempre segons el mateix informe, la demarcació de Tarragona compta amb un total de 4 professionals que ofereixen servei als hospitals públics i que atenen principalment reconstruccions mamàries. L'estudi posa damunt la taula que els centres amb una

plantilla més àmplia de cirurgians plàstics són els que més cues pateixen —en documenta de fins a tres anys— perquè els professionals han d'assumir pacients procedents de centres comarcals que no disposen d'aquests especialistes.